

יסדר אדוני אבי זקני הגאון בחיותו בן ל"א שנה אב"ד דק"ק קעלין ונהג כבוד אדוני אבי הגאון ז"ל לזמרו בכל לילי חנוכה ואנו אחריו. בנינו מענו צור.

שדי סלעי ומצודתי, לך דומיה תהלה. תכונן הגיון מחשבתי, כי אין בלשונה מלה. קהלת יעקב סגלה, אחרי נמכר גאולה. ואשיבה נא שופטך כבראשונה, ויועצך כבתחילה:
מצרים ירדנו כבראשונה, כשתילי זתים רעננים. הריעונו בכל פינה, בעבודת חומר ולבינים. זכרת ברית ראשונים, הוצאת בכסף ופנינים. ים פורת בעזך, שברת ראשי תנינים:
וגבול קדשו הביאני, ארץ טובה ורחבה. גם שם לא הונח לנו, ונר אלהים ככה. רדפנו עד חובה, צעקנו עזר הבה. הובש כל נלכדה בכל, עד היסוד נחרבה:
אויב ביקש להשמידנו, אגגי בן המדתא. מטף ונשים להכחידנו, לשיתנו שית ובתה. משאול נפשי העלית, דברך הטוב מלאת. ימינך תרעץ המן העץ, אשר צוות:
לבני היוונים נמכרנו, להפר ברית ותורה. ממשפטך לא סרנו, שבת וחודש קרוא מקרא. כתבו על קרנא דתורא, אין לכם חלק באל נורא. אותנו להבדילה, מרחיצה וטבילה, כי דיבר סרה:
בהגיע עת דודים, כי יקח איש אשה. נמסרו בנות ידידים, ביד אדונים קשה. ואישה גרושה מאישה, אוי לה לאותה בושה. אומללה ברעה, יולדת השבעה, נפחה נפשה:
ראש נשאו משנאיך, חצי חרב שנונה. לא ישראל יאמר שמך, אל תבטחו בשוכן מעונה. דודך אנה פנה, השבעה באלהים הנה. יחטא ואשם, כל אשר בשם ישראל יכונה:
יודא ממשפחת הכהנים, בו נתן ה' תשועה. לאחותו עם בן סגנים, עת דודים הגיעה. כתונת הפסים קרעה, איככה אראה ברעה. נתנה בקולה עשו כלה ואם לא אדעה:
צדיקים עטו קנאה, עליך השליכו יהבם. בערב היה באה, לבית צוררם ואויבם. לזנות שמו אורכם, חרבם תבא בלבם. הרגו בשונאיהם ונפלו לפניהם כי אתה משגבם:
חמשה ושערים לחודש, באו לטהר העזרות. לא מצאו שמן הקודש, באתרא דשכיחו שיירות. ידיהם לא טהורות, להריק מעל הצנתרות. פך סתום מצאו חתום, להדליק את הנרות:
קדוש אדיר ונאור, אל נורא עלילה. בקרן שמן המאור, כהדלקת יום ולילה. הראית יד הגדולה, נר תמיד להעלה. שמונת ימים ולילות שלימים השמן לא כלה:
חזקו וגבורה אזרו, למלא את ידם. איש את אחיו יעזורו, כי קרוב יום אידם. באו אל אוהל מועדם, בית קדשם והודם. שירות רנני יאמרו גאולי ה' אשר פדם:
ואמין מלכנו והושיעה, לעם עני ואביון. מיד מלכות הרשעה, ותלבש צדקה כשריון. עשה אות בצביון, כפלגי מים בציון. מהרה תעננו ביום קראנו, ובא לציון: